

Classe blandt dem, som ere pligtige at svare Hjælpeffat.

§ 4.

Den ovennævnte Commission, som Stadens Rodemestere og deres Formand ere pligtige at yde Bistand, har for Aaret 1855, snarest skee kan, og for Fremtiden i hvert Aars Januar Maaned at ansætte de Paagjældende til Nærings- og Hjælpeffat; for begge Skatters Vedkommende blive derhos Mandtallene for det andet Halvaar i August Maaned nærmere at regulere efter Rodemesterens Af- og Tilgangslisten.

§ 5.

Ansættelsen til begge Skatter skeer i Portioner. Ingen kan ansættes til Mere end 500 Portioner af hver af disse Skatter. Heller ikke maa Nogen ansættes til Mindre end 1 Portion af hver Skat. De, der ikke kunne ansættes til een Portion, forbigaaes ved Skattens Fordeling.

§ 6.

Fortegnelserne over begge de nævnte Skatter fremlægges, efter derom i den til officielle Beskjendtgjørelser for Staden autoriserede Avis 3 Gange forud skeet Kundgjørelse, til almindeligt Efterhyn i 3 Uger, at regne fra den sidste Beskjendtgjørelses Dato. — Enhver, som maatte have Noget at erindre imod Størrelsen af den ham paalignede Skat, har, i det seneste 14 Dage, efterat Skattebilletten er bleven ham præsenteret, skriftligt at fremsøre sin Erindring for Skatte-Commissionen i det Dvarteer, hvor han ved Ansættelsen boede, og denne har da i Forening med de tvende Medlemmer af Communalbestyrelsen, der have Sæde i den anden Section, at overveje og bestemme, hvorvidt nogen Forandring med Hensyn til denne Anke bør foretages. Finder den Paagjældende sig utilfreds med denne Bestemmelse, staaer det ham aabent at andrage Sagen for Indenrigsministeriet, dog at Saadant skeer senest 14 Dage efter, at den af Skatte-Commissionen tagne Bestemmelse er ham meddeelt.

§ 7.

De Rettigheder med Hensyn til de kommunale Valg, som Forordningen af 1ste Januar 1840, § 12 hjemler dem, der ere ansatte til 5

Portioner Næringsffat, komme ogsaa dem tilgode, som ved den sidste Skatteligning ere ansatte til et lignende Antal Portioner Hjælpeffat eller deels Hjælpe- og deels Næringsffat, uden Hensyn til om de have erhvervet Borgerskab.

§ 8.

Denne Lov gjaelder for Aarene fra 1ste Januar 1855 til 31te December 1859.

Motiverne til foranstaaende Lovudkast ere saalydende:

Efter Foranstaltning af Kjøbenhavns Communalbestyrelse, som hertil nærmest blev foranlediget ved nogle af Indenrigsministeriet i en Skrivelse til Kjøbenhavns Magistrat, sikkelighedsviis fremsatte Bemærkninger om Nødvendigheden af at være betænkt paa nye Indtægtskilder for Communen, og navnlig paa, under passende, efter de locale Forhold lempede Former, at forberede Indførelsen af en Afgift paa Formue og Leilighed, blev der i Aaret 1852 nedsat en Committee for at tage Spørgsmaalet om Stadens kommunale Afgifts- og Beskatningsforhold i dets hele Udstrækning, under Overveielse.

I en i September Maaned 1853 afgiven Betænkning bemærkede denne Committee foreløbiggen, at efter de nu gjældende Afgifts- og Beskatningsforhold i Kjøbenhavn have de kommunale Afgifter, der hvile paa de faste Eiendomme, hver især deres særegne Bestemmelse, og at disse Skatter derfor ogsaa aarliggen kun paalignes med det Beløb, der udfordres til Dækning af de aarlige Udgifter, som medgaae til den enkelte Forvaltningsgren, hvis Fornødenheder deraf skulle bestrides. Foruden Udgifterne til disse Forvaltningsgrene, har Communen imidlertid endnu Udgifter til Skolevæsenet, Veivæsenet, Politi-Statens, Communaladministrationens Lønninger og i flere andre Retninger, hvilke Udgifter bestrides af det saakaldte ordinaire Fond, hvortil Indtægterne af Byens faste Eiendomme og andre Activer, saavelsom hvad der løvrigt uden særlig Bestemmelse er tillagt Communen, indflyde. Da disse det ordinaire Fond tilflydende Ind-